

**Ο ΧΡΟΝΟΣ
ΜΑΣ ΕΦΕΡΕ
ΜΑΖΙ...**

ΟΛΟΙ: Πάει ο παλιός ο χρόνος
Ας γιορτάσουμε παιδιά
Που βρισκόμαστε εδώ πέρα
Μας ενώνει η χαρά.

Καλή χρονιά, χρόνια πολλά
Παιχνίδια παίζουμε, όλα είναι μαγικά.

Καλή χρονιά, χρόνια πολλά
Ας ξεκινήσουμε με μια αγκαλιά.

(Μουσική από το γνωστό τραγούδι «Πάει ο Παλιός ο Χρόνος»)

Όλα τα παιδιά στο κέντρο της σκηνής μένουν αγκαλιασμένα για λίγα δευτερόλεπτα, ύστερα σκορπίζονται ένα ένα και φεύγουν από αυτή. Ακούγεται η «Συννεφούλα» - Σαββόπουλος, στη σκηνή βγαίνουν με το αερόστατο η Έλλη, η Νάσια, η Σύλβια, η Χριστιάννα. Στον ρυθμό της μουσικής διασκεδάζουν γύρω γύρω. Ακολουθεί χορογραφία. Στο τέλος εμφανίζονται και τα υπόλοιπα παιδιά.

Στέφανος: Κάπως έτσι ο χρόνος κυλά.

Λήδα: Για άλλους γρήγορα, γι' άλλους αργά.

Κων/νος: Μάθε να μετράς τον χρόνο με την αγάπη που έδωσες.

Γιώργος: Για όσα έκανες με αγάπη...

Έλλη: Για όσα μίλησες με αγάπη...

Δάφνη: Για όσα ονειρεύτηκες με αγάπη...

Λήδα: Κάπως έτσι βρεθήκαμε κι εμείς εδώ.

Κων/νος: Η αγάπη μας έφερε κοντά.

Λήδα: Η αγάπη για το θέατρο.

Νάσια: Για το παιχνίδι!

Έλλη: Για τη δημιουργικότητα!

Γιώργος: Είμαστε εδώ για να κάνουμε τα όνειρα μας πραγματικότητα.

Στέφανος: Ελάτε να θυμηθούμε πως γνωριστήκαμε.

ΟΛΟΙ: Πάει ο παλιός ο χρόνος
Ας θυμόμαστε παιδιά
Της αγάπης το παιχνίδι
Που ζεσταίνει την καρδιά.

Έλλη: Είμαστε όλοι διαφορετικοί.

Δάφνη: Και επειδή είμαστε διαφορετικοί, είμαστε ξεχωριστοί.

Χορογραφία. Το κάθε παιδί έχει τον δικό του βηματισμό και κινείται στον χώρο σαν κουρδισμένο κουκλάκι. Μουσική μουσικό κουτί.

*Βηματισμοί ενδεικτικά: Λήδα – σαν καρυοθραύστης
Έλλη – σαν χιονονιφάδα
Νάσια – χαριτωμένος πιγκουίνος
Καλλιόπη – σαν μολυβένιος στρατιώτης
Στέφανος – σαν μπισκοτοανθρωπάκι
Δάφνη – σαν κουδουνάκι
Κων/νος – σαν τάρανδος
Ιωάννα – σαν χριστουγεννιάτικη μπάλα
Γιώργος – σαν χριστουγεννιάτικο δέντρο
Σύλβια – σαν σβούρα
Πολυτίμη – περπατώντας στα χιόνια
Χριστιάννα – σαν χιονάνθρωπος*

Ελλη: Έτοιμοι να αλλάξουμε παιχνίδι;
Σύλβια: Μπορούμε να φτιάξουμε μια ιστορία με μία μόνο λέξη!
Κων/νος: Τέλεια ιδέα! Θα χρειαστούμε μια λέξη λοιπόν.
Χριστιάννα: Ας παίξουμε με την λέξη «αγάπη»!
Λήδα: Βρήκαμε την λέξη, τώρα πάμε να φτιάξουμε την ιστορία μας.
Ελλη: Από που θα ξεκινήσουμε;
Γιώργος: Από ένα μεγάλο και λαμπερό χαμόγελο.

Όλα τα παιδιά χαμογελαστά στη σειρά έτοιμα να βγουν φωτογραφία.

Νάσια: 3, 2, 1
ΟΛΟΙ: Κλικ!
Στέφανος: Στο θέατρο υπάρχουν πολλοί και διαφορετικοί τρόποι για να χαμογελάσουμε.

*ΧΑ – το πιο δυνατό σου γέλιο
ΧΕ – σαν κακός μάγος
ΧΙ - σαν ξωτικό
ΧΟ – σαν τον Άγιο Βασίλη
ΧΟΥ – σαν παππούς ή γιαγιά*

(τα παιδιά αναλαμβάνουν από ένα γέλιο και το μαθαίνουν στα υπόλοιπα όπου και το επαναλαμβάνουν όλα μαζί)

Γιώργος: Τι όμορφα που περνάμε με την λέξη «αγάπη».
Σύλβια: Εγώ όταν σκέφτομαι την αγάπη χάνω τα λόγια μου.
Κων/νος: Εγώ φτιάχνω μια νέα γλώσσα απ' την αρχή. Την φωνηεντοαλλαγή!
Ακουλουθεί αυτοσχεδιαστικός διάλογος όπου όλα τα φωνήεντα έχουν αντικατασταθεί.
Κων/νος: Α! Δαφνά τα κάνεις; (Α! Δάφνη τι κάνεις;)
Δάφνη: Φίλι μι! Κιλί ίμι. Ισί; (Φίλε μου! Καλά είμαι. Εσύ;)

- Κων/νος:** Καλά κα αγά! Παλά χάραμα πα παζαμά μαζά. (Καλά κι εγώ! Πολύ χαίρομαι που παίζουμε μαζί)
- Δάφνη:** Νίθι μιγίλι χιρί ίτιν ίσιστι μιζί. (νιώθω μεγάλη χαρά όταν είμαστε μαζί)
- Κων/νος:** Άσα άνα παλά ξαχαραστά άταμα. (είσαι ένα πολύ ξεχωριστό άτομο)
- Δάφνη:** Ίτιν ίμιστι μιζί πιρνίμι πιλί ιρί. (όταν είμαστε μαζί περνάμε πολύ ωραία)
- ΌΛΟΙ:** Θέλε νε φενέξε δενετέ πέσε σε εγεπέ!
(θέλω να φωνάξω δυνατά πόσο σε αγαπώ)
- Χριστιάννα:** Σ' αγαπώ! Θέλω να το φωνάξω τόσο δυνατά που να ακουστεί στην άλλη μεριά της γης.
- Έλλη:** Γιατί να φωνάζεις όταν υπάρχουν τα τηλέφωνα; Εμένα η γιαγιά μου μένει σ' ένα χωριό πολύ μακριά από εδώ. Κάθε μέρα θα την πάρω τηλέφωνο να της πω τα νέα μου και πόσο την αγαπώ.
Αυτοσχεδιασμός τηλεφώνου. Μόλις η Ιωάννα και η Έλλη πάρουν θέσεις ξεκινούν τα παιδιά να κάνουν το ντριν.
- Λήδα:** Ναι...
- Έλλη:** Έλα γιαγιά τι κάνεις;
- Λήδα:** Αγάπη μου πως είσαι;
- Έλλη:** Καλά, καλά. Η μαμά μαγείρεψε μακαρόνια με κιμά σήμερα κι έφαγα δύο τεράστια πιάτα.
- Λήδα:** Θηριάκι μου!
- Έλλη:** Και τώρα νιώθω την κοιλιά μου να κάνει γκλου γκλου γκλου.
- Λήδα:** Δεν κάνει να τρως τόσο πολύ. Δεν είπαμε «λίγο λίγο την φορά, τόσο όσο στην κοιλιά».
- Έλλη:** Μα πεινούσα γιαγιά. Σήμερα είχα σχολείο. Ξέρεις τι ενέργεια σκέψεων καταναλώνω στο σχολείο! Πως θα μάθω αν δεν φάω;
- Λήδα:** Δίκιο έχεις. Νηστικό αρκούδι δεν χορεύει.
- Έλλη:** Δεν ξέρω για το αρκούδι αλλά εγώ όταν είμαι νηστική έχω πολλά νεύρα.
- Λήδα:** Νεύρα; Εγώ όταν έχω νεύρα τραγουδάω.
- Έλλη:** Γιαγιά εσύ είπες νηστικό αρκούδι δεν χορεύει, ούτε τραγουδάει.
- Λήδα:** Ναι μικρή μου.
- Έλλη:** Εσύ είσαι η μικρή μου και η μονάκριβη μου. Πότε θα μας στείλεις τα τέλεια μελομακάρονά σου;
- Λήδα:** Για εσένα όποτε θες. Πες το κι έγινε.
- Έλλη:** Χριστούγεννα! Να είναι εδώ μέχρι τα Χριστούγεννα. Θέλω να κεράσω τους φίλους μου στη γιορτή!

Λήδα: Τρέχω να τα ετοιμάσω. Αύριο θα τα στείλω με το λεωφορείο.

Ελλη: Γιαγιά... σε αγαπώ πολύ!

Λήδα: Εγώ να δεις πόσο σε αγαπώ!

ΟΛΟΙ: Μελομακάρονα! Μελομακάρονα! Μελομακάρονα!

Κων/νος: Εμένα δεν μου αρέσουν τα μελομακάρονα.

ΟΛΟΙ: Τι;;;

Κων/νος: Ναι αλλά μου αρέσουν πολύ τα ταξίδια.

ΟΛΟΙ: ΑΑΑ.

Νάσια: Ναι αλλά εμείς είμαστε παιδιά. Δεν μπορούμε να ταξιδεύουμε όποτε μας καπνίσει.

Κων/νος: Στο θέατρο όλα τα μπορείς! Το αερόστατο παρακαλώ.
Θα γίνουν τρία αυτοσχεδιαστικά παιχνίδια.

Κων/νος: Άλλος για την βάρκα μας!
Ανεβαίνουν όλοι πάνω στο αερόστατο και ξεκινούν ει οπ, ει οπ, ει οπ.

Σύλβια: Θαλασσοταραχή!
Τα παιδιά βγαίνουν απ' το αερόστατο και αρχίζουν να κολυμπούν.

Χριστιάννα: Στεριά μπροστά!
Βγαίνουν όλοι κολυμπώντας φωνάζοντας «σωθήκαμε»

Κων/νος: Ταξίδι με το τρένο!
Ανεβαίνουν όλοι πάλι πάνω στο αερόστατο. Τσαφ, τσουφ, τσαφ, τσουφ.

Γιώργος: Τέλος διαδρομής φτάσαμε Θεσσαλονίκη!

Κων/νος: Α να κι ο λευκός ο Πύργος!

Γιώργος: Πάμε να περπατήσουμε στο λιμάνι!

Στέφανος: Ή να χορέψουμε σε αυτό το ωραίο μαγαζί!
Χορεύουν «Στον λευκό τον πύργο» Γιώργος Ζαμπέτας. Θα γίνει δραματοποίηση τραγουδιού. Η Σύλβια θα παίξει τη Θεσσαλονικιά.

Κων/νος: Ταξίδι με το αεροπλάνο!

Λήδα: Τα ταξίδια στο θέατρο δεν σταματούν ποτέ!
Η Χριστιάννα ανεβαίνει στο αερόστατο και όλοι μαζί τη σηκώνουν ψηλά.

Χριστιάννα: Πετάω!

Δάφνη: Αν υπάρχει αγάπη όλα γίνονται.

Λήδα: Τα πιο απίθανα πράγματα γίνονται πιθανά!

Γιώργος: Εγώ αγαπάω τα κόμικς.

Λήδα: Τα κόμικς;

Γιώργος: Μου αρέσουν τόσο πολύ που έχω ξεκινήσει και γράφω τις δικές μου φανταστικές ιστορίες.

Ελλη: Μπορούμε να ζωντανέψουμε εδώ στη σκηνή μία απ' τις ιστορίες σου.

Γιώργος: Τι υπέροχη ιδέα. Ήρωες λάβετε θέσεις!
Τα παιδιά βγαίνουν και στη σκηνή μένει ο Γιώργος και η Λήδα.

Γιώργος: The force of the space. "The ghost".

Λήδα: Τι στα αγγλικά θα το παίζουμε;
Εμφανίζεται στη σκηνή η Έλλη κρατώντας μια κλακέτα.

Ελλη: Σουτ! Κλακέτα. Τρία, δύο, ένα πάμε!
*Ακολουθεί η σκηνή με το κόμικ. Μουσική διαστήματος.
Ο Στέφανος ως Dark Killer και η Δάφνη ως εγκεφαλική αράχνη.*

Γιώργος: Εμφανίζεται ο Dark Killer και η εγκεφαλική αράχνη.

Στέφανος: Φαίνεται απίθανο!

Δάφνη: Νιώθω γελοία. *(φεύγει απ' τη σκηνή)*
Εμφανίζεται η Χριστιάννα ως υπηρέτρια.

Χριστιάννα: Αφέντη, αφέντη. Ο Τζέρι Βανέσκα έρχεται!

Στέφανος: Ωχ, ωχ την βάψαμε!
Φεύγουν απ' την σκηνή

Γιώργος: Εν τω μεταξύ στο διαστημόπλοιο του Τζέρι Βανέσκα.

Δάφνη: Σε λίγο θα ρίξουμε τις βόμβες!

Λήδα: Α- να- με- νω ε- ντο- λες.

Δάφνη: Επίθεση!
*Φεύγουν απ' την σκηνή σαν ρομπότ.
Στον ρόλο του Τζέρι Βανέσκα ο Κωνσταντίνος και του Άρθουρ ο Στέφανος.*

Γιώργος: Εμφανίζεται ο Τζέρι Βανέσκα και ο Άρθουρ.

Κων/νος: Μήνυμα ελήφθη! Ετοιμάσου για την πρόσκρουση Άρθουρ!

Στέφανος: ΟΚ!
Αυτοσχεδιασμός καθρέφτη. Βγαίνουν απ' την σκηνή.

Γιώργος: Ο Τζέρι Βανέσκα και ο Άρθουρ ετοιμάζονται να επιβιβαστούν στο διαστημόπλοιο του μοχθηρού Dark Killer!

Στέφανος: Εμπρός!

Κων/νος: Θα μπορούμε μέσα κρυφά.
Φεύγουν απ' τη σκηνή.

Γιώργος: Βαθιά μέσα στο διαστημόπλοιο του Dark Killer.
Εμφανίζεται η Λήδα με σκοπό να ελευθερώσει τον Σκελετό που τον παίζει η Έλλη.

Λήδα: Εισβολέας! Τι θα κάνουμε!

Ελλη: Ελευθερώστε το Κράνονς! Ελευθερώστε το Κράνονς!
Φεύγουν τρέχοντας. Εμφανίζεται η Ιωάννα ως τρελή επιστήμονας.

Χριστιάννα: Μα τι φασαρία είναι αυτή σήμερα!

Λήδα: Φύγετε!! Τρέξτε να σωθείτε! Τρέξτε να σωθείτε!

Ελλη: Ελευθερώστε το Κράνονς! Ελευθερώστε το Κράνονς!
*Εμφανίζεται η Νάσια ως το τρομακτικό Κράνονς. Φεύγουν όλοι τρέχοντας.
Εμφανίζονται ο Τζέρι και ο Άρθουρ.*

Κων/νος: Κράτα τσίλιες.
Ακούγεται δυνατά ο Συναγερμός. Τρέχουν πανικοβλημένοι να δουν από πού μπορούν να τον κλείσουν.

Στέφανος: Ουφ σταμάτησε! Τζέρι...

Κων/νος: Τι;

Στέφανος: Έχω ακούσει πως στο διαστημόπλοιο του Dark Killer υπάρχουν φαντάσματα.

Κων/νος: Μην είσαι ανόητη. Δεν υπάρχουν....
Φαντάσματα!!!
Εμφανίζεται η Σύλβια ως φάντασμα

Σύλβια: Την πατήσατε ανόητοι χα χα χα!
Εμφανίζονται η Έλλη με την κλακέτα, Ο Γιώργος και η Λήδα.

Ελλη: Cut!

Γιώργος: To be continued...

Λήδα: To be or not to be?
Εμφανίζονται και τα υπόλοιπα παιδιά στη σκηνή χειροκροτώντας.

Λήδα: Μπράβο Γιώργο! Ήταν φανταστική η ιστορία σου.

Νάσια: Θέλω κι εγώ να πω κάτι. Σας αγαπώ!

- ΕΛΛΗ:** (στο κοινό) Αυτό αξίζει χειροκρότημα.
- Γιώργος:** Μαζί φτιάχνουμε τις πιο όμορφες ιστορίες.
- Στέφανος:** Στο εργαστήρι μας μαθαίνουμε τα πιο απίθανα πράγματα!
- Κων/νος:** (στο κοινό) Εσείς το ξέρετε πως είμαστε φτιαγμένοι από τα υλικά των ονείρων;
- Νάσια:** Αυτό το είχε πει ο Σαίξπηρ!
- Δάφνη:** Έχετε αναρωτηθεί πως στέκεται το φεγγάρι εκεί ψηλά;
- Σύλβια:** Εύκολο! Μα το κρατούν τ' αστέρια φυσικά!
- Λήδα:** Μετά την βροχή οι πιο ζωηρές σταγόνες στήνουν χορό πάνω στα σύννεφα.
- Στέφανος:** Σαν βγαίνει ο ήλιος τις χαιδεύει με τις ακτίνες τους κι αυτές σκορπίζουν χρώματα!
- Χριστιάννα:** Έτσι γεννιέται το ουράνιο τόξο!
- Γιώργος:** Τι χρώμα έχει η ψυχή σας;
- Δάφνη:** Μα για σκεφτείτε.
- Έλλη:** Λοιπόν...τι χρώμα έχει η ψυχή σας;
Τα παιδιά πιάνονται έναν κύκλο. Τραγούδι το «Βαλς της βροχής».
- ΟΛΟΙ:** Ο Χρόνος μας έφερε μαζί!
Και η αγάπη!
Τα παιδιά σχηματίζουν μια σειρά το ένα δίπλα στο άλλο και στέλνουν φιλιά στο κοινό. Ένα ένα αποχωρεί απ' τη σκηνή.
- ΈΛΛΗ:** Η παράστασή μας δεν τελειώνει εδώ.
- Σύλβια:** Συνεχίζεται με τον νέο χρόνο...
- Χριστιάννα:** Τα λέμε!
Φεύγουν κι από τα παρασκήνια ακούγεται «Καλή χρονιά».
Εμφανίζονται πάλι για υπόκλιση.

Σύνθεση/διδασκαλία: Έφη Καραγιάννη

